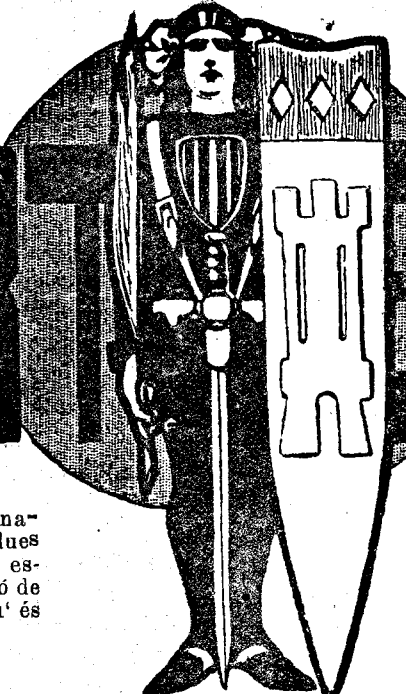

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
SITGES
Número solt . 0'15 ptes.
Trimestre . . 1'50 »
ESPANYA
Any 7 ptes.
AMÉRICA
Any . . . 2'50 pesos (or)

ANUNCIS,
ESQUILLES, REMESOS
I RECLAMS
a preus convencionals.

BALLART SITGES

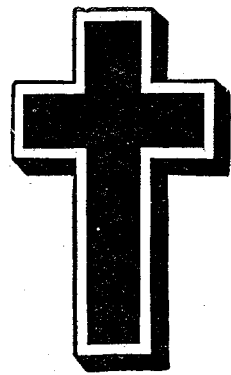
Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per l'atrabancament de certes fórmules, trolessan amb els obstacles i cauen dins el fang de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraure l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els fermentos i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA
Manifest convidant al primer «Congrés de Govern Municipal»

Aquets dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i espontaneïtat social, la de l'universalitat que porta a la constitució de potencies mundials, se resolen en una fórmula d'harmonia qu'és la FEDERACIO ESPANYOLA.

E. PRAT DE LA RIBA
(La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII, El Nacionalisme polític)

REDACCIÓ
I
ADMINISTRACIÓ:
CARRER
DE LES PARELLADAS,
NÚMERO 9.
Els treballs es publiquen
baix la exclusiva responsabilitat dels respectius autors.
No 's retornen
els originals.

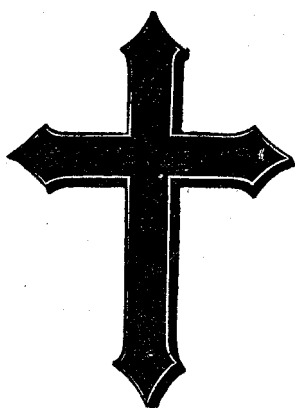
D. Francisco Carreras i Robert

va entregar la seva ànima al Creador, en aquesta vila de Sitges, el dia 16 de Agost del prop-passat any de 1912

(E. P. D.)

Sa viuda, D.ª Maria dels Angels Pujatò; filles, Maria de les Neus i Maria de les Mercès; fill polític, Joan Roura de Cortada; germans, Antoni, Josepa i Eularia; germans polítics, Joan Ferret Camps, Arcadi Mas Fondevila, Encarnació Jané, Teresa Pujatò i Antoni Canti; oncles polítics, nebots, nebots polítics, cosins, cosins polítics, i demés familia (presents i ausents), la raó social *Carreras Hermanos* i la casa *Vda. de J. Roura y Presas*, al recordar a sos amics i coneguts tan dolorosa pèrdua, demanen novament el tinguin present en ses oracions i se serveixin assistir a alguna de les misses que per bé de la seva ànima se celebraran el dia 16 del corrent a la Iglesia Parroquial de la Inmaculada Concepció de la ciutat de Barcelona, de 6 a 9 a l'Altar Major i de 10 a 12 a la Capella del Santíssim Sagrament, essent aquestes últimes d' ofertori.

Agraint l'assistencia, el dol es dona per despedit. No 's convida particularment.

D.ª Ana Dimas, vda. de Vidal

natural de esta villa de Sitges

falleció en Barcelona el día 5 del corriente mes, a la edad de 88 años, habiendo recibido los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica

(E. P. D.)

Sus hijos, doña Josefa, don Sebastián, don Cayetano i don Carlos; hijos políticos, doña Mercedes Mancello, doña Manuela Balcells, doña Dolores Ros, doña Dolores Amell y don Enrique Sagarra; nietos, nieto político, biznieta y demás parientes; las razones sociales *Vidal Jané y C.^a* y *Vidal Escofet y C.^a*, de Santiago de Cuba, participan a sus amigos y conocidos tan sensible pérdida y les suplican la tributen un recuerdo en sus oraciones, por lo cual les vivirán agradecidos.

Diümenge, a Sitges

«Recordau-los, Santes Verges.
Mariners i viants!»

(UNS GOIGS)

Diümenge, a Sitges. La vila amable s'està sempre tota quieta en son lloc. Però son poeta ¿on és? Aquell qui, en mig de l'agitació d'un viure a lo Cellini, un jorn hi trobava son refugi, i com blanc refugi la cantava, en quina platja hospitalaria o esquerra, troba avui un refugi nou?... Tú ets tota blanca, Sitges, en el plè migdia: ¿en quina nit és el misteriós i ombríu? Les veles de les barques se dirien immòvils, al mig de la vasta mar: an ell, ¿quins vents se l'emporten? Tú apoies ton front graciós damunt una coixinera d'esclumes: ¿on apoia ell el seu, llampeguejat d'esplendors de geni, nuvolós d'ombres de pecat? Vetaquí com ara que és estiu noves gents són vingudes a fer-te dolça companyia: qui il farà companyia an ell? ¿Qui li farà, a menys, la companyia del record? Però, si un vespre us estimàveu, Sitges, tú i ton poeta; i ell se n'és anat a córrer món i tú t'estàs quieta, bé sembla que ets tú la qui més te n'has d'enrecordar...

Ara són les dues i tota la marriu, d'enllà d'enllà, badant una infinitat de boques petites qui, deixen veure, entre dos llavis verds, la blancor pura d'unes dents lluminoses... Ara pensem en aquell altre allunyat, en aquell altre misteriós, gran poeta també, grat al cor dels amics, grat i digne de perennal recordament al cor de la pàtria; aquell qui l'ha travessada tota la mar, i s'enfonzava allí, tan lluny, tan estrany, vora els paisos dels pells-rojes i en perdiem el rastre... Sa febre de cada dia deu ésser exacerbada allí baix i ell deu plorar a voltes. I en ésser Cristmas, deu pensar en el Nadal nostre, i en ésser Agost, deu pensar en les nostres festes majors, i en aquell altre plor, tan suaument aconsolet que fan les sardanes den Pep Ventura a les tardes de Cadaqués.

Cadaqués, Sitges, blancs refugis de Catalunya, llocs mariners de la fina quietut! Aquells qui pariau, aquells qui estimàveu, si són lluny, inquietats navegants, si són perduts entre les tempestes, no 'ls oblideu—el Glosador aquesta caritat us demana—no 'ls oblideu!

XENIUS

L'uniformisme i la pesca

I
Els pescadors de la Costa de la Selva i de l'Empordà, víctimes de l'ignorància, de l'egoisme, i de la pròpia misèria, han arribat a un extrem deplorabl. Els precis que l'poder públic, les autoritats, els representants del país, les corporacions i la premsa, es preocupin d'ells. El seu problema té dos aspectes: el de la misèria de l'estament, que la porta a molts pobles de la Costa, i el de la carestia d'un article de primera necessitat, com és el peix fresc. Moltes vegades m'he ocupat d'aquest assumpte i ara hi torno. Però ara el treball periodístic és, a la vegada que recordatori de lo escrit abans, pròleg d'una actuació personal que vindrà després.

So entre pescadors; visc amb ells; amb ells vaig a la mar. Conec el seu estat miserable, veig l'afany amb que treballen, deplo ro que, obligats per la misèria, fassin el sòrd als consells que se 'ls dona; veig la misèria amb que viuen. Es llarg el calvari.

Va començar per la tolerància de les autoritats, per la mala organització de tot lo espanyol. La complacència, la política potser, qui sab si altres coses, obrien portell en la llei. Fet el primer manament, els altres seguien com imantats. Les vedes no 's respectaren, les xarxes varen anar estrenyent la malla. Varen agafar-se els peixos grossos i els petits. Després no mes els petits; ara, en molts llocs d'aquest criader inmillorable del nostre roquer coster, ja no hi ha un peix. Fa pocs dies, una barca que pesca «la Vaca» va portar en terra unes paneres de peixet de cria que valgueren deu pessetes: d'aquí a dos o tres anys haurien valgut cent duros. Pesquen els artons, els zels, les gavitanes, les vaques, els bous, quan no han de pescar o allà on no han de pescar. I ni les autoritats de marina, ni les autoritats locals, s'atreveixen a posar-hi remei. Misèria porta misèria. Un troc de pa d'ahir, és la fam d'avui.

Mentres tant el poc peix que s'agafa puja de preu enormement. En uns quatre anys ha tingut un augment d'un cent, d'un dos cents i d'un tres cents per cent, desproporcionat amb l'augment d'altres queviures.

I el peix no és aliment de rics: és, segons les qualitats, menjar de pobres. La sardina val cinc cèntims cada una; els barats s'han arribat a pagar, a Barcelona a 2'25 el kilo. Jo els he vist a 25 cèntims...!

Però allunyat o acabat el peix de cria, el que viu aquí, el peix de roca i el peix de net, disminuïdes, per falta de pastures i per atavisme poruc, les invasions de certes espècies que a l'estiu s'acosten a les platges—dentols, orades, etc., etc.—quedava als nostres pescadors el recurs del peix de pas, sobre tot de la sardina. I aquest recurs ha fallat.

En aquesta temporada d'estiu, apenes se n'és agafada. La sardina hi és: balla alegre i enjoguesada per l'aigua; se la veu pujar de les valls pregones on dorm o bé on cerca la verda florida dels prais submarins que comensa quan els raïms verolen i es marceix quan se veremen, però els pescadors no poden exposar-se a pescar-la. Hi ha un enemic poderós de la sardina i els pescadors: els dofins i els seus parents les roasses. Peça calada, peça destrocada. Bullen, salten, volen pel mar com mals esperits aquestes besties famolenques. No fa gaire temps, l'almadrava de Roses en tenia més de trescents en el laberint de ses xarxes; darrerament la de Vilassar de Mar, n'havia agafades més de dues centes. Al deixar-les anar, han sigut un allau destructor pera nostres mars. Tot han destrocant.

Passen amunt i avall senyores de la costa. No passen de Cap de Creus. A Banyuls i a Port-Vendres hi ha dos o tres «destroïers» francesos de gran marxa, que les espanten o les maten a les besties, amb sos torpells i trets de canó-revòlver, i s'entornen a Espanya on ningú els diu res. Es més: on el Govern les protegeix i mira per elles—pobres bestioles inofensives—amb amor de mare.

Que, ¿com és això? Es molt divertit, és una cosa que no més pot passar a Espanya; una etzegallada de l'uniformisme i de la tonteria del sistema i dels homes que'ns governen. Demà si a Deu plau, els ho explicaré.

Comensin a posarse els dits en faisó de fer-se una pila de creus.

II

Després d'ells mateixos, l'enemic més formidable dels pescadors és el dofí o roassa. De dos a tres metres de llargaria, i de vuitanta a cent vint centímetres de gruixaria, cap petit, ulls vius, cua poderosa, aquests animals naden i salten amb una lleugeresa automobílesca. Van a colles i sempre afamats; allà on se presenten ho devoren tot.

A Itàlia i França els persegueixen vaixells de guerra de gran velocitat. A l'hora de calar els pescadors apareixen els dofins,—apareixien millor dit—i els canons-revòlvers dels torpillers i algun torpell ben dirigit, mataven, ferien o allunyaven els dofins. A Port-vendres hi ha dos torpillers destinats an aquest us. Els dofins, animals molt entesos i prudents, s'han allunyat de França; no volen tractes amb les bales i la dinamita.

I com els anarquistes i els revolucionaris, i gent de mal-viure, se n'han vingut, fa anys, cap a Espanya. Aquí fins tenen lleis que 'ls protegeixen.

En efecte: hi ha una disposició que «prohibeix matar dofins», per esser a i mals «que protegeixen la pesca de la sardina».

A l'enterar-me d'aquesta disposició vaig pensar si hi havia a Madrid algun peix gros que s'interessés pels dofins per alguna «raó poderosa», però desseguida, recordant-me de que'ls polítics centralistes són més tontos que dolents, vaig posar-me a romiar i vaig veure el per què d'una tal tonteria.

La disposició oficial sembla dictada per reclamació d'una de les parts que en el Cantàbric sostenen encara lluita sobre l'ús i l'abús dels «jeitos» i «trainas». Al Cantàbric hi ha ríes, com a Noruega hi ha fiords. Les ríes tenen poc fons i els dofins no poden entrar-hi. Els grans bancs de sardina de l'Atlàntic, empastats pels dofins, s'aterren i es fiquen a les ríes per a caure en les malles de les xarxes que 'ls pescadors hi estenen. I veus aquí com és veritat que 'ls dofins favoreixen la pesca de la sardina... però al Cantàbric.

Al nostre mar, nó; al Mediterrani, amb permís del senyor Nuñez de Arce, que ho ignorava, i amb permís de la Junta Central de Pesca, no hi ha ríes. La sardina se pesca d'una mitja a set milles de la costa, en mar lliure; i els dofins se llencen afamats sobre les pesseres de la xarxa, les destrocen, les esmicolen, fan fugir el peix i són la desgràcia dels pescadors, que per aquelles besties es veuen a la misèria.

Veus aquí lo que té l'uniformisme; com una llei bona al Cantàbric és dolenta al Mediterrani; com cada poble s'ha de regir segons llei de la seva naturalesa.

Les diferents condicions dels homes, del terrer, de les costums, de la vida en general, representen necessitats diverses que s'han d'atendre amb lleis moltes vegades oposades.

Aquest és un cas. Al Cantàbric pot convenir—jo encara'n tinc els meus dubtes—respectar els dofins. Potser si els pescadors de les ríes han de dir parlant d'ells; «cuya vida guarde Dios muchos años»; però al Mediterrani convé matar-los. I s'ha de fer depressa, si no's vol llensar a la desesperació a milers d'homes honrats. Que la sardina, menjar de les classes obres de la costa i de la montanya, és, además, primera materia d'altres enginyes de pesca: esquer i insubstituïble per als palangrers que omplen les taules de llusos gustosos, de molletes ventrudes, d'espaventables peixos verticals, que semblen grans estels que naden.

Si, al Mediterrani, sobre tot a les costes cotalanès, més visitades pels bancs de sardina en son va i-vé periòdic, s'han de matar els dofins. ¿Com?

En parlarem demà, copiant la carta que dirigeixo als diputats Bertrán i Musitu, Corominas, Zulueta, Plaça, Padrós, Sagnier, Venosa i Calvell, Albert, Fournier, Cusi i Saïvatella, i als senadors per Barcelona i Girona.

POL

«La Veu de Catalunya».

La carta de referencia ja la coneixen els nostres llegidors, per haverse publicat en aquestes columnes el diümenge passat.

Breviari

Notules del temps

La polidesa i la plenitud de civilitat del nostre digne Alcalde, condensades en una invitació ben entusiasta, penetraven diümenge passat en tota casa on s'hi desplega qualque energia mascle a fi de procurar l'assistència d'un fort nucli de joves sitgetans i de la colonia estiuenca al Palau de la Municipalitat, per a un bell acompliment.

El Saló de Sessions és espaiós, però això no vol dir que puguin passar desapercebudes ses vint persones, ni dugues ni una.—Nosaltres en la reunió que'ns ocupa n'hi poguerem veure set o vuit.

Devant d'aquesta actitud de l'element jove, la nostra composura no pot ni deu ésser del tot armoniosa, i ara que hi som a temps ens és plaent dar un cop d'atenció.

Si presos del noble sentiment d'apostolització, anéssim a trovar d'un a aquests joves esquerps, veuríem que la

seva excusa es limitaria a l'excés de calor, a la recerca de comoditat, i a que «això no fa per a ells».

Aquest últim punt és lo que 'ns punxa més el cor. Aquesta és la revelació d'un atropeli espiritual dolorosíssim. Això és l'enardiment d'una fembreta poca cosa; és una ombra d'orgull, un enfosquiment.—Fumen «Bismarks» i es donen vergonya d'anar a tirar flors.

Les gralles i els tabals i els balls típics en la nostra Festa Major encarnen la tradició. La santa continuïtat de la nostra joventut no té que estroncarse.

Vulguí Deu que aquestes ratlles escrites fugaçment siguin compreses pels interessats amb escreix...

Mentrestant cregueu que aquest amador de les emanacions poètiques de la blanca Sitges vós ho agrairà cordialment. encara que per vostres dintres ressoni la frase avui en boga, d'usança delicada:

—Quina bona fè!...

HELIUS

Un gest lloable

L'Enric Dieste, el fervent admirador de les naturals belleses de nostra vila, ont ha passat molt agradoses temporades, acaba de tenir un gest nobilíssim, ben digne de un home del seu tremp i dels magnànims sentiments que 'l seu cor atresora.

Com tothom sab, ell és l'editor de la magnífica obra del Dr. Diego Ruiz titulada BLANCO REFUGIO: GUÍA ESPIRITUAL DE SITGES, publicada rescament i en la qual figuren uns quants admirables dibuixos de nostre distingit compatriota En Joaquim Suné i Miró.

Aquesta obra, presentada al públic amb tota esplendidesa editorial, — impresió esmerada, paper inmillorable, cobertes apropiades, etcétera, etc. — fou aullida, com ja era d'esperar, amb un èxit imponderable, sobre tot en aquesta vila, part la més interessada, per quant en ella 's glosen admirabilíssimament les excelències ètniques i psicològiques de la meteixa.

Doncs bé; l'Enric Dieste, per a correspondre «desmesuradament» al favor amb que 'l públic ha acullit la obra que per part d'ell tants i tants esforços pecuniaris representa, ara ha determinat que, a fi i efecte de que l'adquisició de BLANCO REFUGIO pugui estar a l'alcans de les classes més modestes, siguen venuts, els pocs exemplars que'n queden, a un preu extremadament econòmic.

En altra part del present número podrán ferse càrrec els nostres llegidors, de la importància de la esmentada rebaixa.

La Festa del Vinyet

Com sempre, la festivitat del Vinyet, aquesta diada essencialment sitgetana, escaiguda enguany el dimars de la setmana que fineix, s'ha celebrat amb tot lluïment i esplendidesa.

Ja a la vigília al vespre, la festa tingué un magnífic preludi a la Ribera, quin passeig, enllumenat a la veneciana, 's trobava atapat de gentada àvida de presenciar el dispar del castell de focs que a dalt a la plassa del Baluart havia disposat l'intelligent pirotècnic de Reus Sr. Espinós.

A dos quarts de deu en punt per medi, d'un coet volador de detonació aixordadora, 's feu la primera senyal de que'l castell anava a calarse, i en aquell precís moment la Banda de Música del Prado Subureuse, que 's trobava preparada al Cap-de-la-vila, rompé en un aïros pas-doble, al sò del qual va dirigir-se cap a baix a la Ribera, colocaltant, al arribarhi, davant meteix del pintoresc Pabelló de Mar.

A tres quarts de deu en punt el castell comensà a calarse, continuant el dispar de les varies pesseres de qu'estava compost mentre la esmentada banda de música executava les més escullides composicions del seu repertori, algunes d'elles molt modernes i forsa ben interpretades.

Encara quan, en resum, no van ser gaires les novetats que'l Sr. Espinós presentà al públic, en conjunt el castell de focs va deixar bastant satisfets als espectadors, si be entre aquèsts predominava el criteri de que tal vegada estava desproporcionat el número de coets voladors amb el de pesseres fixes.

Entre aquèstes, foren molt elogiades un rètol amb la inscripció de Sitges i un pallasso que movia brassos i cames, per més que tant l'una com l'altra, ó be semblants, no és aquesta la primera vegada que les presenciem.

Acabat el castell, la banda continuà tocant, no retirantse d'aquell deliciós lloc fins després de les dotze, hora en que 'l Passeig de la Ribera encara estava bastant concorregut.

No serien encara les nou del matí del dimars, dia de la Festa, que pels carrers de la vila ja's veien circular en gran número cotxes, xarrets i altres senyorívols veícols conduït fidels cap al Santuari del Vinyet, on més tart havia de comensarse la celebració dels divins Oficis.

L'afluència de gentada al referit Santuari anà augmentant paulatinament en gran manera, a tal punt, que la espaiosa nau del temple's trobava plena completament al tocar les deu, hora en que, haventhi arribat el cotxe conduït la Comissió de nostre lltre. Ajuntament, qu'estava formada pel Sr. Alcalde, D. Pere Carbonell Mestre; Primer tinent Alcalde Sr. Querol, Srs. Dalmau, el regidor Sr. Carbonell Soler, amb el Secretari municipal Sr. Mas Jorret, com també 'l Jutge municipal Sr. Ferret Robert, comensà l'Ofici, si-guent celebrant 'el Rvnt. Sr. Rector de aquesta Parroquia, Monsenyor D. Josep Briculler, Pvre.

Ocupà la càtedra de l'Esperit Sant el el jove orador sagrat Rvnt. Mossen Pere Jané Claramunt, Pvre., capellà d'honor i Predicador de S. M., a qui, com ja és sapigut, l'any passat, el dia del divendres Sant va confiar-se el sermó en la Capella del Palau Real de la Cort d'Espanya, després de que l'any anterior havia fet el propi de la Festa del Vinyet.

La fama que de temps hà té adquirida com a un dels primers predicadors d'Espanya, realment és merescuda, corroborantho ben consolidament amb la oració sagrada que pronuncià en l'Ofici dimars passat, per lo que una vegada més felicitem a Mossen Janer, a qui tenim esperances de veure aixecat, pel seu excepcional talent i acrisolada virtut, a alguna de les més enlairades gerarquies eclesiàstiques, per honra de la Regilió Catòlica.

La part musical, confiada a la Capella de Música de la Parroquia, baix la direcció del Mtre. de la meteixa, D. Manel Torrents i reforsada convenientment amb instruments de corda, deixà sumament satisfeta a la concurrència.

A primeres hores de la tarda, en tots els camins que conduïxen al Santuari del Vinyet s'hi notava un extraordinari moiment: colles de gentada a peu i una infinitat de cotxes, xarrets, jardineres, victories, faetons, tartanes i altres carruatges, atapaits de hermoses noies lluint trajos vaporosos de tons clars i diafans, es dirigien cap a l'aplec que's celebrava a la plassa del Santuari, en la era de la qual a les cinc hi comensaren les típiques ballades, la execució de quin programa estava confiada a la banda de música del Casino del Prado Subureuse, que interpretà discretament un variat repertori de ballables.

Durant tota la tarda, fou grandiosa l'animació que regnà a la plassa del Santuari, com també la gentada que pujà a adorar a la Verge en el seu cambril, que restava enllumenat profusament i lluint ses millors gales.

Com sempre, la desfilada de la concurrència, al caure de la tarda, constituí una encisadora nota de moiment i color: les atapaides colles de gentada que retornaven a la vila i les llargues corruës de carruatges de tota mena curullats de noies hermoses, cambiaven per complert l'aspecte mèlàngiós que ordinariament presenten en aquella hora els indrets de tan pintoresc paratge.

A la nit, en el fresc saló d'istiu del «Prado Subureuse» va celebrarsi ball de retrallament, vengente tan lluit, animat i concorregut, com l'hi hagim vist poques vegades.

A les senyoretas que prengueren part en el ball, qu'eran moltes i molt aixerides, va obsequiar-seles amb uns luxosos vanos japonesos que, además de contenir el programa, duïen imprés un número per a la rifa d'objectes que tindrà lloc en el ball del dia 15.

La damisela blanca

Quan ha saltat del llit, segons l'ocell qui reflava darrera els finestrans ens ha contat, anava tota blanca. L'estrenya-caps amb dues grans llacades de puntes i entre dos cobricela un esguard on tot són ulls parlants i de sa gorja nua als peus opalescents una cantalluda plasticitat de carns exuberants i tornejadades amb sines de marfil realista la esplendorosa visió de contemplacions sospirades.

Coquina i vanitosa s'acosta al tocador. Al tocador s'hi sent la delicada fragància de les «Violettes de Nice» i la loció de «Mon rêve doré» i hi ha els polvos «Flirt» i dos gerrons amb flors i un arbuste gentil. Maria—car aquest és el seu nom—gusta de ses essències amb devoció i aixelabrament. Ella no és la noia de la galla rosada i pagesa; ha llegit «Le journal d'une femme» i ama l'ubriaguesa dels perfums. I s'empolva, s'empolva fins estossegar i delirar-se'n tot passant-se amb el pulgar un poc de saliva als ulls.

Avui—és clar—es caldrà de blanc i aquell vestit puríssim, verge de tot tacte obscuro, cubrirà la seva esbelta i aplom ben graciosament.

—Sou volàtil i blanca com la paloma de mon colomar—dint el bon vell.—Sou la musa agil i blana del meu pensament—el poeta li diu. I Dafnis adora la seva ombra.—

Carretera amunt el cotxe ha passat furiosament deixant entreveure el quici de l'ombrela blanca.

Quan ha tornat del Vinet, Maria es tenca a la cambra i s'empolva un coll vermell, mitg ruboritzada d'haver permanescut tot el dia tan immaculada, i tant còndidament inútil com una perla.

DAFNIS

Sessió de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 7.

Se celebra de segona convocatoria, presidint-la el Sr. Alcalde i assistint-hi els regidors Srs. Querol, Parera, Carbonell Soler, Selva, Julià, Durán i Mitjans.

Llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior, es donà lectura a una instancia de la societat «Riegos y Fuerza del Ebro», sollicitant permís per a ampliar la seva xarxa d'instal·lació i plantar pals al carrer de Santiago Rusiñol, mitjançant el plano que l'acompanyava. Es resol, per de prompte, accedir al permís que's sollicita, però que, a més, la Comissió corresponent dictaminí i es posi d'acord amb el representant d'aquella Companyia respecte al lloc on hauran d'emplassar-se els pals de referència.

S'aproven varis comptes per diferents conceptes.

Es concedeix permís a D. Pere Balcells Amat per a modificar dues obertures de la seva casa n.º 31 del carrer de Sant Pau.

Es llegeix el compte detallat de les espeses subjectes al impost de Consums, entrades durant el juliol últim, amb

En la IMPREMTA de aquest periòdic 9, Parelladas, 9, se ha rebut un gran i variat assortit de : : ESTAMPES : : RECORDATORIS : : SORPRESES : : DEVOCIONARIS d'estil modern per a Primera Comunió.

i l'import del seus drets corresponents, presentat per l'Administrador de Consums.

La Presidència dona compte de que pel recaudador de l'impost de les cèdules personals li havia sigut presentat l'expedient de morosos del referent impost corresponent a l'any passat i quin total import puja a 5.597'20 ptes.

Acte seguit En Julià fa avinent a la Presidència la necessitat de dirigir-se a la Empresa de l'Acueducte Villanovés requerint-la per a que, complint ses obligacions, procuri no servir tan defectuosament als tenedors i arrendataris de l'aigua. La Presidència li manifesta que, avensant-se als seus desitjos, ja havia oficialat a l'esmentada Companyia cridant-la a l'ordre degudament.

Se recorda arreglar la petita claveguera que va desde el Passeig Pi Margall a la platja.

Es tracta de algun altre assumpte de relativa importància i s'aixeca la sessió als cinc quarts de comensada.

La vaga de l'Art Fabril

Aquesta vaga, que per ses proporcions ha interessat fonamentalment a Catalunya i Espanya entera, ha repercutit també en nostra vila, encara que en ella no hi radiqui cap indústria textil ni altra amb aquesta relacionada.

Les tendes de vaga general per solidaritat amb els de l'Art Fabril han sigut la preocupació d'aquests últims dies, però el seny sembla que s'ha imposat i per les últimes impressions qu'es reben, és de creure que aquesta idea no troba resò dintre de la massa obrera, quina correcta actitud trobem justificadíssima, doncs som dels que creiem qu'els conflictes econòmics tenen que procurarse resoldre's serenament i no al sò de les bullangues del carrer, doncs aquestes, quasi sempre, perjudiquen més que no afavoreixen la causa dels obrers.

El comediment i la justícia de les peticions i la serenitat i ben obrar dels directors, com la disciplina i confiança dels vaguistes envers aquells, són elements principals per anar a la lluita i estar posseïts al ensemps tots d'un esperit de transigència, doncs així i sols així és com els obrers poden caminar amb pas segur al seu millorament econòmic. Les grans commocions, com la extrema intranquiesca, en aquestes lluites, són més bones per a produir efectes polítics, que no per a resoldre qüestions de treball.

CRONICA

Quan ja la gent pagesa desconfiava de salvar la cullita del vi, de tan assedegades que's troaven les vinyes, per fi ha arribat la desitjada pluja, retornant la calma als esperits inquiets i omplint de joia els cors de tots quants tenen constantment exposats a la inclemència del temps els fruits regats amb la suor del seu front.

Les gotes d'aigua caigudes a la matinata del dijous, cap al tart de aquest mateix dia i a la nit del dissapte, hauran estalviat la caiguda de moltes llàgrimes dels ulls dels agricultors, doncs en vint tan relativament abundosa pluja no podia presentarse amb oportunitat més manifesta per a treure d'angúnie als qui consagren tots els seus afanys a la terra i de la terra viuen.

A causa de les plujes, la temperatura ha refrescat un bon xic, cosa que també ja convenia.

En atenta circular, la casa «Bertràn, Batet y C.ª», S. en C. de Guantánamo, ens comunica que acaba de conferir poder als seus antics empleats Srs. Artur Ríos Arnesto i Casimir M. Mirabent Mirabent, per a representar cada un d'ells indistintament en les seves operacions mercantils als senyors que formen la esmentada raó social.

A l'avensada edat de 88 anys, dimecres passà a millor vida, a Barcelona, on habitualment residia, la bondadosa compatriota D.ª Agna Dimas, vda. de Vidal, mare de nostres distingits amics D.ª Josepa, D. Sebastià, D. Gaeta i don Carles Vidal Dimas.

L'acte de l'enterro, constituí una gran manifestació de dol, posant-se de relleu les nombroses simpaties que per ses virtuts excepcionals, en vida gosava la finada, a la desconsolada família de la qual BALUART DE SITGES acompanya en el just dolor que amb tal notu experimenta.

En la parroquial iglesia de Bethlem, de Barcelona, el dimars passat van celebrar-se sumptuosos funerals en sufragi de l'ànima de la que fou virtuosa compatriota D.ª Maria del Vinet Riera Vidal, havent acudit a la pla cerimonia gran número de sitgetans residents a Barcelona.

No cal dir que, amb tal ocasió, reitem a l'affligida família de la finada la expressió del nostre condol.

El prop-vinent dissapte, dia 16 del corrent mes, en la Iglesia parroquial de la Concepció, de la ciutat de Barcelona, de 6 a 12 del matí es celebraran misses en sufragi de l'ànima del que fou bondados compatriota D. Francisco Carreras Robert, passat a millor vida en aquesta vila el dia 16 d'Agost de l'any passat.

Com de costum, el prop-vinent divendres, dia 15 del corrent, se celebrarà en aquesta vila la tradicional Fira d'Estiu, que promet com sempre resultar molt concorreguda.

La companyia lírica que dirigida pel primer actor Sr. Santpere i l'Mtre. concertador Sr. Conti, ve actuant en el Teatre del Prado Suburens, el diumenge passat a la tarda va representar la aplaudida sarsuela «La Mujer Moderna», que obtingué una execució bastant encertada.

Aquesta nit ha posat en escena les hermoses obres «Molinos de Viento» i

«Mujeres vienesas», que han deixat per complert satisfet al nombros públic que ha presencià l'espectacle.

Aquesta nit deu tenir lloc al pintoresc «Pabellón de Mar» el primer ball de societat corresponent a l'actual temporada, el qual promet resultar molt lluit i animat.

Procedents de la ciutat de Londres, diumenge al vespre varen arribar en aquesta vila els distingits joves compatriotes, molt apreciats amics nostres, els germans D. Francisco i D. Josep A. Batlle Vías, als quals desde les seves columnes BALUART DE SITGES els dona la més coral benvinguda desitjant-los els resulti força agradosa la temporada que's proposen passar al costat de la seva família.

Dimecres al vespre va celebrarse en la «Casa del Pueblo» un miting en el que feren us de la paraula, además d'algun altre de la localitat, els coneeguts propagandistes socialistes D. Andreu Nin, redactor del «Poble Català»; D.ª Virginia González, le Madrid, i don J. Fabra Ribas; advocant tots ells per la unió dels treballadors, l'acabament de la guerra i el triomf de la vaga que venen sostenint els obrers de l'Art Fabril.

A l'objecte de passar una temporada al costat de la seva filla, la esposa de nostre compatriota D. Josep Bertràn Batet, han arribat en aquesta vila el distingit senyor D. Eloi Rever, registrador de la propietat de Guantánamo i la seva esposa, als quals donem nostra més coral benvinguda.

ELIXIR CALLOL: Cura la Anèmia.

Es trova en aquesta vila, ont es proposa passar una temporada, que desitgem li resulti força agradable, nostre apreciat amic i compatriota D. Lluís Rovira Mirabent, resident habitualment a la ciutat de Santiago de Cuba.

Al objecte d'arbitrar fondos amb que cubrir els gastos que ocasioni la prop-vinenta Festa Major, cap a últims de setmana han comensat ja a recórrer 'is

domicilis dels veïns dues Comissions de joves, respectivament presidides pels Srs. Alcala i Primer Tinent.

Air comensà a regir la reforma en el servei d'enllumenat per gas, acordada amb el vot unànim per la Corporació municipal al aprovar el dictamen de la Comissió corresponent, per quina implantació i notable millora en el servei la Empresa del Gas ha donat totes les facilitats sense augment en el preu de dit servei, mereixent tan noble gest el beneplacit de la Corporació.

Dites reformes consisteixen: en suprimir del Carrer Major l'enllumenat ordinari a gas continuant-hi sols els fanals de guip, mentre l'Empresa d'enllumenat Eléctric enllumini dit carrer com oferi, descomptant de les factures el cost dels fanals suprimits.

Encendre tots els dies els 35 fanals de guip, fassi o no lluda, i l'enllumenat general de l'endemà de la lluna plena al dia del quart creixent, apagant-se aquest a les deu o dos quarts d'onze segons els mesos i els fanals de guip al clarejar el dia.

Es ben notable aquesta millora en el servei d'enllumenat, i més encara si es té en compte que no representa cap augment en el pressupost.

Amb rumbo a Santiago de Cuba, aquesta tardada deuen embarcar al port de Barcelona en el vapor «Montevideo», els apreciats compatriotes D. Joan Lafarga Carbonell, sa distingida esposa D.ª Adela Mussons i la mare d'aquesta D.ª Adela Robert vda. de Mussons, els quals ens supliquen que desde les columnes del nostre periòdic els despedim de les seves amicitats, que, com és saput, resulten ser molt nombroses.

No cal dir que desitgem a tan benvolguts amics nostres un viatge ben feliç i un prompte retorn a la mare patria.

Sabateria de Isidro Milà

Sant Pere, 4 i 6 : SITGES

En aquesta casa trovarà el públic un immens i variat surtit de calçat : a preus sumament baratíssims :

POLVO NOËL

== ANTISÉPTICO ==

ESCOCIDOS DE LOS NIÑOS ESCALDADOS

SUAVIZADOR DE LA PIEL

EVITA SUDOR Y MAL OLORES DE LOS PIES Y SOBACOS

PARA DESPUES DEL BAÑO Y TOILETTE

PARA DESPUES DEL Afeitado

UNICO AGENTE PARA ESPARIR POR TODA LA AMERICA LATINA

JOAQUIN FAU, MAJORIA 184 - BARCELONA

Botes a 0'35 y 0'60 ptas y bote metal lujo a 1'25.

En Farmacias y Droguerías

Dr. M. Farrán Brauet

Cirujano - DENTISTA NORTEAMERICANO

Lunes: De 9 y media a 1 mañana y de 3 a 6 tarde; martes y miércoles, de 9 y media a 1

... Parelladas, 25 : SITGES ...

Instal·lacions elèctriques

VALENTI ARRASA

Pròxima apertura de la Sucursal: Carreta, 21-SITGES

Aquesta antiga Casa, autoritzada per la «Companyia Barcelonesa d'Electricitat», ofereix els seus servicis als veïns d'aquesta vila per a instal·lacions d'il·luminat, força motriu, calefacció, telèfons, para-llamps, : : : : timbres elèctrics, etc., etc. : : : :

Despatx Central, Estruch, 9 — Telèfon, 2052

BARCELONA

Gran liquidación, solo por dos meses en la zapatería LA CONSTANCIA, de Pablo Pujol, Calle Nueva n.º 3, Sitges, donde encontrarán un variado surtido de calzado y donde reciben toda clase de encargos para el calzado a medida.

Gran especialidad en calzado de lujo

Tipografia de Jacinto Santacana Parera

: Carrer de les Parelladas, 9 : Sitges :

Servei de viatgers i encàrrecs ràpids
de SITGES a VILANOVA i vice-versa

Jaume Raventós Mirabent

HORES DE SURTIDA DE LA TARTANA:

SITGES

De can LETUS: matí, a dos quarts de 9; tarda, a dos quarts de 3

VILANOVA

De cal Correué: matí, a tres quarts de 12; tarda, a les 6 en punt

Es reben els recados aquí: Jesús, 61

LAMPISTERIA DE LUIS MARCET ESTEBANELL

Instal·lacions de llum elèctrica, telèfons, ventiladors, timbres, para-llamps, etc.

Variat assortit de aparatos para electricitat: Bombetes de les millors marques i demés materials concernents al ram de Lampisteria.

Carrer de Sant Pere, 11

Sitges

PANADERIA Hispano-Americana

Forn modern, en el que s'elabora amb tanta perfecció com en els millors forns de les principals capitals.

Gran varietat en Pa Americà, fet amb llevata especial i de suma digestió.

Pa Francés, Anglès de màquina, i de Viena, fresc tots els dies.

Pa dels Marroquí, especialitat de la casa, del qual, pel seu saborós paladar, cada dia se'n fabriquen a cents amb destí al consum de varis pobles de aquesta comarca.

Galetes Mantega, Anís, Americanes. Ademés, tots els dies festins s'elabora la exquisidíssima i sens rival

PASTA DE MONA coneguda ja per tot el públic, per la seva **FINURA I SUPERIORITAT**

Premiada amb diploma i medalla d'or en la Exposició de Barcelona de l'any 1912.

ANTÓN CARBONELL
Carrer de Jesús, 4; Sitges

SOBRE MONEDER

PER LA CIRCULACIÓ DE VALORS EN METALLIC

Servey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Novembre de 1893

El Sobre-Moneder circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de África, y ahont no hi hagi Administració de Correos, están obligats a admetrel a la circulació els carters y peatons rurals. El Sobre-Moneder és el medi més còmode, senill y segur para remetre diner per correos certifiat, desde cinco céntims fins a 50 pesetes, en qualsevol classe de moneda y en tota mena de fracció. Ab el Sobre-Moneder s'evitan al públic las molestias de tots els sistemes de giro; no és necessari el requisit de coneixement y s'entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. És indispensable para encàrrecs al Comerç, subscripcions de periódics, demandas de llibres, pensions, mesades, etc., etc. Unich que resolli las dificultats de giro de petites quantitats. El Sobre-Moneder té la garantia del Estat, que abona la quantitat declarada en cas de extravío. La Companyia Arrendataria de Tabacos té la exclusiva para la venta del Sobre Moneder; l'expon en tots els cas de extravío. La Companyia Arrendataria de Tabacos té la exclusiva para la venta del Sobre Moneder; l'expon en tots els cas de extravío. La Companyia Arrendataria de Tabacos té la exclusiva para la venta del Sobre Moneder; l'expon en tots els cas de extravío.

Oficina i Serrano, 16: MADRID

Llapis de colors Capses de pintura

Objectes d'escriptori: Carrer de Parelladas, 9

Compañía Proveedora de Carnes ALEMANY (S. en C.)

Proveedores de S. E. el Doctor Laguarda, Obispo de Barcelona; de los Sres. «Badosa y C.» de Garraf; de la fábrica cementos de los Sres. «M. C. Butsers y Fradera» y otras altas empresas.

Domicilio social: San Francisco, 54: SITGES

Esta casa expende en sus mesas de la Plaza Mercado carne de Ternera procedente de las famosas ganaderías de Galicia, a 1 peseta libra.

Carnero a 0'70 ptas. los 400 gramos.
Cordero a 1 peseta los 400 gramos.
Cabrito a 1 peseta los 400 gramos.
Castrón a 0'60 ptas. los 400 gramos.

Mesas en la Plaza del Mercado, números 4, 8 y 9

Servicio domicilio por dependientes de la casa

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

Las manufacturas alemanas al precio de coste más 10 por 100

Relojes de toda clase
joyería y platería
máquinas para retratar (desde 25 Ptas.)
cinematógrafos (desde 50 Ptas.)
máquinas para coser (desde 75 Ptas.)
máquinas para escribir (desde 100 Ptas.)
bicicletas (desde 75 Ptas.)
motocicletas (desde 300 Ptas.)
automóviles (desde 3000 Ptas.)

armas de toda clase
juegos y lentes de última moda
muebles de toda clase
confección para Señora y Caballero

quien la desee. — Pídanse ofertas (incluyendo el selló para la contestación) a la casa

Arnold Feuer, Berlin-Charlottenburg, Gervinusstr, 24

Los respectivos catálogos con dibujos y precios se mandan contra envío de 1 peseta en sellos de correo que el hacer un pedido se deduce del importe. Indíquese el artículo que se desea.

Cartas para Alemania cuestan 25 céntimos. No se pueden admitir las cartas insuficientemente franqueadas.

Se admiten representantes serios

poniéndose en cuenta el precio original de coste. El beneficio de la casa consiste únicamente en 10 % que se aumentan el precio de coste mencionado.

Por ejemplo: N.º 10000 A, reloj de oro para Señora
precio de coste Ptas. 22'50
más 10 % » 2'50
precio de venta Ptas. 25 00

Se efectúan pedidos desde 25 pesetas en adelante

Facilidades de pago para personas de garantía

En todos los ramos susodichos hay constantemente objetos usados que por cualquier motivo se venden a precios excepcionales. — Una lista mensual de tales ocasiones se manda a

Máquinas SINGER

para coser y bordar y para toda clase de Industria en que se emplea la costura.

SE CEDEN TODAS LOS MODELOS A 2'50 pesetas semanales

Las hay Industriales, Domésticas, Rotativas, Oscilantes, Vibrantes y Familiar reciproca.

PIDANSE CATÁLOGOS ILUSTRADOS

Representante en Sitges:

JOSE SELVA: Calle Aygua, 4

en donde encontrarán, como siempre, toda clase de piezas, agujas y demás accesorios exclusivamente para las acreditadas máquinas de la CASA SINGER

Sucursal en SITGES:
JOSÉ BARTROLÍ, Nueva, 11

Tintes Stephens

Tipografía i Llibreria Santacana
Carrer de las Parelladas, n.º 9

NOMBRE REGISTRADO

PHOSPHORRENAL • ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT SOLER

INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO

Calle Lauria, 74

FARMACIA

BARCELONA